

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VI.

ROCK ISLAND, ILL. och Bellingham, Wash., Mars 1905.

No. 3.

I fastlagstiden.

Gråt ej öfver Jesu smärta,
gråt ej öfver Jesu död;
skåda ned uti ditt hjärta
och begråt din syndanöd:
Ingen brottslighet mot lagen
uti honom funnen är;
blott för din skull är han slagen,
och för dig han korset bär.

Hvartill gagnar att med tårar
se den marterväg han går,
förnet, som hans panna sårar,
smäleken, som följt hans spår,
och att ömkan honom skänka
för det han blef så bemött,
om du icke vill betänka,
hvarför och för hvem han dött?

Då hans händer voro rena,
rent hans hjärta, ren hans munn,
och då synden är allena
straffets orsak, skäl och grund:
o, då måste han ej vandra
dödens väg för egen skull,
då har han ju blott för andra
burit korset, kärleksfull.

Ja, för din skull får han strida
denna kamp så hård och svår,
blott för dig han måste lida,
han för dig till döden går.
Detta må du väl besinna:
när han lider, tålig, huld,
vil må dina tårar rinna
för din egen syndaskuld.

Men om du med krossadt hjärta
inför honom faller ner,
om uti hans bittra smärta
dina synders straff du ser,
om du rätt din synd begråter:
då skall han med nådens röst
dina tårar stilla åter,
skänka tillgift, frid och tröst.

C. J. F. SPITTA.

“Då tog han till sig de tolf
och sade till dem: Se, vi gå
upp till Jerusalem, och allt
skall fullbordas, som är skrif-
vet genom profeterna om
Människosonen; ty han skall
antvandas åt hedningarna
och begabbas och skymfas och
bespottas, och sedan de hafva
gisslat honom, skola de döda
honom, och på tredje dagen
skall han uppstå igen. Och
de förstodo intet hundra, och
detta tal var dem fördoldt,
och de fattade icke hvad som
sades.” Luk. 18: 31—34.

Se, vi gå upp till Jerusalem. Vi
gå upp, men blott en begabbas, skym-
fas, bespottas, gisslas och dödas. Var

då han ensam syndare framför and-
ra? Där går i hopen af de tolf en,
som varit en publikan. Går han
upp till Jerusalem för att få lön för
sin orättfärdighet? Där gå tvenne,
vilka i kärlekslöshet önskat eld från
himmelen öfver ovännerna. Gå de
upp till Jerusalem för att få sitt
straff? Där synes ock den själf gode
Petrus, inom hvars hjärta den fula
tanken börjat gro, att han var bät-
tre än bröderna. Där vandrar äfven
den girige förrädaren Judas. Är det
dessa, som nu i Jerusalem skola dö?
Nej! På honom, som ingen kunde
straffa för synd, på honom drabbar
det, och de om synd öfverbevisade
gå fria. Det var egentligen hela
mänskligheten, men i dess ställe går
försoningslammet Jesus dit för att
försona dess skuld. Herren kastade
allas våra synder på honom. Näp-
sten ligger uppå honom, på det vi
skulle hafva frid, och genom hans
sår äro vi helade. Es. 53: 5, 6. I
följd af ett evigt rådslut gick Jesus
upp till Jerusalem. Det var så skrif-
vet genom profeterna. Och hvaraf
visste profeterna det? Genom Guds
Ande, som talade i dem. Och hvaraf
visste Anden det? Han hade själf
 varit närvarande i det eviga treeniga
rådet, då där beslöts, att världen
skulle frälsas genom blodsutgjute-
lse, den enda vägen till förlossning.
Från evighet har således Golgata
stått måladt för Jesu blick. Nu går
han dit för att fullborda allt, som
var skrifvet om honom. Allt — vid
detta allt, som förelåg Jesus, och
som nu är fullkomnadt, måste vara
hjärtan hvilat för att få en välsignel-
serik fastlagstid och än mer en verk-
lig och evig frid. Intet återstår i
hans försoningsverk, sedan själfva
beseglingen därpå är gifven i den se-
gerrika sanningen: “Och på tredje
dagen skall han uppstå igen.” Se,
vi gå upp till Jerusalem för att skå-
da vårt Lamm bära vår skuld och
blifva försoningen inför Gud. Icke
för alla är, Herren till pris, talet om
Golgata så fördoldt, att de icke för-
stå något af hvad som därom säges.
Men visserligen måste Guds egen

Ande rikta våra ögon på den stora
synen, på det att vi, såsom fordom
ökenfolket, då det såg på den upp-
höjda kopparormen, må se och lefva.

Fäst din blick, o svaga hjärta,
på Guds rena offerlamm.
Se din Jesus i hans smärta,
träng dig tätt till korset fram.
Hör hans rop: “Allt är fullkomnadt”.
Han för dig i döden somnat,
att du ej skall dö, men lefva
evigt lif till satans harm.

Gud, låt under denna fastlagstid
Anden måla den korsfäste Jesus för
oss! Amen.

I Mästarens Tjänst.

Utdrag ur protokollet

fördt vid Columbia-konferensens
årsmöte hållet i Seattle, Wash.,
den 15—20 februari 1905.

I enlighet med beslut fattadt vid
årsmötet 1904 och efter vederbörlig-
gen skedd pålysning i Augustana
och COLUMBIA sammanträdde Co-
lumbia-konferensen af Augustana-
synoden till sitt 13:de årsmöte i sv.
ev. luth. Gethsemane-församlingens
i Seattle, Wash., kyrka onsdagen
den 15 febr. 1905 kl. 8 e. m., därvid
högtidlig högmässogudstjänst fir-
des.

Konferenspredikan hölls af kon-
ferensens vice ordförande, pastor G.
A. Anderson. Hans text var 1 Kor.
11: 3 med ämne: “Vår stora fara,
och vår säkra trygghet.”

Såsom liturger tjänstgjorde pas-
torerna Gustaf Bergman och C. J.
Renhard.

Församlingens pastor, Martin L.
Tarson, hälsade konferensens leda-
möter hjärtligt välkomna till för-
samlingen.

Torsdagen den 16 febr.

Första sessionen, kl. 9—12 f. m.

Kl. 9 f. m. den 16 febr samlades
konferensens ledamöter i kyrkan.
Sedan sv. ps. 204, verserna 1 och 2
afsjungits, läste ordföranden Fil. 3:
1—16 och förrättade bön, hvarefter
han förklarade detta konferensens
trettonde årsmöte öppnadt i den tre-
enige Gudens namn.

PASTOR M. L. LARSON, ORDF.

PASTOR GUSTAF E. RYDQUIST, SEKR.

1. Vid namnlistans uppläsande befunnos följande pastorer och ombud närvarande:

Pastorer: C. J. Renhard, Gustaf E. Rydquist, B. S. Nyström, M. L. Larson, C. E. Frisk, G. A. Anderson, Gustaf Bergman, J. Jespersen, N. J. W. Nelson, V. N. Thoren, samt kateket S. D. Hawkins och studerandena Ephraim Ceder och Leonard Alexander.

Ombud: C. J. Larson, S. A. Holt, C. P. Erikson, Daniel Olson, C. J. Thorsk, P. J. Johnson, J. F. Brolin, Fred Anderson, Oscar Neil, J. A. Sandgren, C. B. Green och P. J. Benett.

2. Ordförandens årsberättelse.

Densamma överlämnades till en kommitté bestående af en pastor och ett ombud från hvarje distrikt.

Kommittéen: pastor N. J. W. Nelson och hr J. A. Sandgren från Spokane-distriktet, past. G. E. Rydquist och hr C. J. Larson från Portland-distriktet, past. Gustaf Bergman och hr P. J. Johnson från Tacoma-distriktet.

3. Val af ämbetsmän:

1) Till ordförande återvaldes pastor Martin L. Larson.

2) Till vice ordförande invaldes pastor N. J. W. Nelson.

3) Till sekreterare och statistiker invaldes pastor Gustaf E. Rydquist.

4) Till kassör invaldes pastor C. J. Renhard.

4. Val af "Board of Trustees", missionsstyrelse och verkställande kommitté:

1) Präster: M. L. Larson, J. Jespersen och G. A. Anderson.

2) Lekmän: Peter J. Johnson, Tacoma och C. P. Erickson, Powell Valley.

5. Val af ombud till synodalmötet:

1) Pastor B. S. Nyström till ombud och pastor C. E. Frisk till suppleant.

2) Lekmannasombud Oscar Carlsson, Portland, suppleant John Erikson, Spokane.

3) Ombud till synodalerädet, kateket S. D. Hawkins, suppleant Peter J. Johnson, Tacoma.

6. Verkställande kommitténs rapport. Rapporten antogs.

7. Missionsstyrelsens rapport.

Med anledning däraf fattades följande beslut:

1) Att konferensen med tacksamhet till Gud erkänner den välsignelse och framgång den fått röna uti bedrifvandet af missionsverksamheten under det flydda konferensåret och gläder sig öfver de nya platser, som upptagits och skötts af konferensens respektiva pastorer och kateketer:

2) att konferensen gläder sig öfver och tacksamt erkänner den offervillighet för missionens bedrifvande, som gjort sig gällande bland konfe-

rensens församlingar under det flydda konferensåret;

3) att konferensen begär af sina församlingar ett bidrag motsvarande 50 cents per kommunikant för bedrifvandet af sin mission under innevarande år;

4) att konferensen hembär värdsam tacksägelse till synoden för senast flydda årets beviljade missionsbidrag; att, alldenstund vårt missionsfält i Oregon, Washington och Idaho genom pågående stark inflyttning alltjämt vidgas, så att våra predikoplatser där nu uppgå till omkring 40, och alldenstund genom synodens beslut detta fält ökats med B. C., som ensamt under det flydda året kostat konferensen \$800, därför vidare beslutadt att bedja synoden vid dess möte om ett nytt bidrag af \$100;

5) att, alldenstund ingen grundlig undersökning af Nelson och Rossland med kringliggande platser företagits, konferensen uppdrager åt pastor J. Jespersen att utföra en sådan och rapportera till konferensens ordförande före nästkommande synodalmöte;

6) att konferensen uppmanar församlingen i Vancouver, B. C., att i samråd med missionsstyrelsen kalla pastor:

7) att kateket S. D. Hawkins af styrelsen engageras som respredikant, för att börja denna verksam-

het, så snart pastor för Vancouver kan erhållas.

Fredagen den 17 febr.

Andra sessionen, kl. 9—12 f. m.

Sv. ps. 141: 11—13. Bibelläsning och bön förrättades af pastor Gustaf E. Rydquist.

Protokollet öfver föregående session upplästes och justerades.

Ordföranden och sekreteraren fingo i uppdrag att afsända ett lyckönskningstelegram till California-konferensen, som samtidigt sammanträdde i San Jose, Cal.

8. Kassörens och granskningskommitténs rapporter.

9. Pastor M. L. Larsons, solicitors för respredikant, rapport.

10. Petitioner.

1) Petitioner om bidrag:

a) Från Hockinson etc. pastorat inkom begäran om \$250, hvilket beviljades.

b) Enligt framställda behof för bedrifvandet af mission i norra Idaho och östra Washington beslutades, att missionsstyrelsen får i uppdrag att för denna verksamhet anslå en summa, ej öfverstigande \$500, att utbetalas från och med tiden en pastor anställs på fältet.

c) Från 1:sta luth. församlingen i Bellingham, Wash., inkom begäran om \$150 som bidrag till pastorslön från den 1 juli 1905 till den 1 jan. 1906, hvilken begäran beviljades.

d) Församlingen i Clear Brook, Wash., begäran om att få sin skuld till konferensen efterskönt beviljades.

e) Missionsstyrelsen fick i uppdrag att inbetala till församlingen i Vancouver, B. C., en summa icke öfverstigande \$700 under innevarande år.

f) Samma styrelse fick i uppdrag att till församlingen i Everett, Wash., inbetala en summa ej öfverstigande \$600 från dato till den 1 jan. 1906.

g) Enligt begäran från 1:sta ev. luth. församlingen i Astoria, Ore., om att få behålla de missionsmedel, som annars skulle tillfalla konferensens missionskassa, beslutadt, att en summa motsvarande \$100 beviljas Astoria-pastoratet för bedrifvandet af dess mission.

2) Petitioner om ursäkter:

Beslutadt, att pastor B. F. Bengtson med ombud från Coos Bay-församlingen i Marshfield, Ore., samt alla andra församlingar som ej sänt ombud ursäktas.

SV. EV. LUTH. KYRKAN I SEATTLE, WASH.

3) Petitioner från församlingar om inträde i konferensen.

a) Från sv. ev. luth. Libanons-församlingen: beslutadt, att sv. ev. luth. Libanons-församlingen i Golden, B. C., begäran om inträde i konferensen beviljas.

b) Från sv. ev. luth. Immanuels-församlingen i Ferndale, Wash.: beslutadt, att den sv. ev. luth. Immanuels-församlingens begäran om inträde i konferensen beviljas, så snart nödiga dokument insändas till sekreteraren.

11. Andra göromål.

1) Beslutadt: att inrätta en konferenskassa, och att alla församlingar inom konferensen uppmanas att årligen upptaga en riklig kollekt därför;

2) att kassören får i uppdrag att uppgöra en lista, angifvande tid och ändamål för de olika kollekternas upptagande under året;

3) Inbjudningar för konferensmöten.

a) Tvenne inbjudningar för nästkommande årsmöte inkommo, en från Sions-församlingen i Moscow, Idaho, och en annan från Salem-församlingen i Spokane, Wash.

Beslutadt, att inbjudningen från Sions-församlingen i Moscow, Idaho, med tacksamhet antages.

b) Från sv. ev. luth. Coos Bay-församlingen i Marshfield, Ore., inkom inbjudning för konferensens allmänna missionsmöte, hvilken med tacksamhet antogs.

4) Beslutadt: att tiden för det allmänna missionsmötet bestämmes af pastoralkonferensen;

5) att årsmötet tager sin början i ofvannämnda, Sions-församlingens, kyrka den 3:dje onsdagen i februari månad 1906 kl. 8 e. m.;

6) att pastor C. J. Renhard författar teser för detta konferensmöte;

7) att tesförfattaren i samråd med pastor loci väljer ämnet för dessa teser.

8) Konstitutionsförändringar:

a) att kap. I, art. 5 ändras enligt förslag (se årsrapporten för 1902, sid. 27, 28);

b) äfvenledes, att kap. III, art 1 ändras enligt förslag (se ofvan angifna ställe).

9) Beslutadt: att pastor C. J. Renhard fyller aflidne pastor Skans' plats på skolkommittén;

10) att tiden för sessionen förlänges, tills följande fråga blifvit behandlad;

11) att pastor N. J. W. Nelson och pastor loci utgöra en kommitté att se till, att hvad som skrives för

stadens engelska tidning, *Post Intelligencer*, ingår ordagrant.

Sessionen avslutades med bön af vice ordföranden.

Lördagen den 18 febr.

Tredje affärssessionen kl. 9.

Sessionen började med afsjungan- det af Hemlandssången 288 samt med bibelläsning och bön af stud. Efraim Ceder.

Göromål:

1) Beslutadt, att missionsstyrelsen får i uppdrag att bestämma lönen för kateket S. D. Hawkins, kallad till konferensens respredikant.

2) Kommittéens på ordförandens årsberättelse rapport:

Rapporten upptogs till behandling och genomgicks stycke för stycke, amenderades och antogs slutligen så lydande:

Ärade Columbia-konferens.

Guds nåd och frid!

Kommittéen, som tillsattes att bereda förslag med anledning af ordförandens årsberättelse, beder vörd- samt att härmed få föreslå följande:

1) Att konferensen hembär sin ödmjuka tacksägelse till den allsmåttige och kärleksrike Guden, som under ett gänget är så rikligen välsignat sitt ords utsäde bland våra landsmän och genom sitt goda behag möjliggjort en oafbruten och välsignelserik verksamhet på konferensens olika arbetsfält;

2) att konferensen högeligen gläder sig öfver ökad intresse för Guds ord, yttre tillväxt och inre förkofran och stadga inom församlingarna;

3) att konferensen känner det högst glädjande, att de heliga sakramenten fortfarande hållas i helgd, men vill dock på det allvarligaste uppmana alla föräldrar och barnuppfostrare att såsom en helig plikt implanta hos det uppväxande släktet en rätt vördnad och respekt för dessa välsignade nådemedel och att äfven själfva begagna sig af desamma;

4) med afseende på söndagsskolan så gläder sig konferensen storligen öfver det synbara intresse, som förspörjes på detta område, men beklagar på det högsta, att i de flesta församlingarna hvardagsskolan helt och hållet blifvit ignorerad, hvarigenom barnen gått förlustiga mycket, som är så viktigt för en kristlig uppfostran och utgör en så nödvändig förutsättning för en välsignelserik konfirmationstid;

5) konferensen känner sig särskildt glad öfver den ungdom, som

fått detta sköna vitsord, att den är sin kyrka och Kristi lära trogen, och framställer konferensen härmed denna ungdom såsom ett skönt exempel för alla, som önska få detta vittnesbörd, att de växa till i visdom och ålder och nåd för Gud och människor;

6) konferensen gifver sitt hjärtliga erkännande till alla föreningar inom dess församlingar för det finansiella stöd, som igenom dem har kommit församlingarna och konferensen till del och därigenom gjort det möjligt att kraftigare kunna bedriva den kristliga verksamheten; och lofordas äfven i detta sammanhang den stora offervillighet, som i allmänhet gjort sig gällande;

7) särskildt gläder sig konferensen äfven däröfver, att andligt intresse synbarligen förspörjes, och att själar kommit till sanningens ljus och funnit sin frälsning i Kristus;

8) konferensen uttrycker sin stora sorg och saknad öfver den trogne och nitiske pastor J. W. Skans' tidiga och hastiga bortgång, men hyser det fasta hoppet, att han fått gå hem till den Gud, som han under lifstiden så troget tjänat; den uttrycker äfven härmed sitt fulla erkännande af den stora och välsignelserika lifsgärning han utfört inom Guds rike ibland oss; den betygar och den efterlämnade makan och barnen sitt hjärtliga deltagande i deras stora sorg, bedjande, att all välsignelses Gud må vara deras tröst och stöd;

9) konferensen gläder sig öfver den jämförelsevis stora tillökningen af arbetare och hoppas, att de må länge kvarstå och verka till själars frälsning;

10) konferensen uttrycker sitt hjärtliga tack till pastor N. J. W. Nelson, som under en följd af år på ett förtjänstfullt sätt utgifvit och redigerat tidningen COLUMBIA, och då han nu godhetsfullt skänkt densamma till pastoralkonferensen, vore det högtligen önskvärdt, att tidningen fortfarande finge vårt folks välvilliga understöd, hvartill den härmed rekommenderas.

Seattle, Wash., den 18 febr. 1905.

Vördsamt,

N. J. W. NELSON,
GUSTAF RYDQUIST,
GUSTAF BERGMAN,
J. A. SANDGREN,
C. J. LARSON,
P. J. JOHNSON,

kommitte.

3. Skolkommittéens rapport.

Beslutadt, att samma kommitté fortsätter sitt arbete och undersökning med afseende på konferensskolan och inkommer till konferensen med rapport därom.

4. Beslutadt, att konferensen tackar "The Pacific Tribune Co." för det intresse den tagit i detta möte och i vår verksamhet för öfrigt.

Konferensen ajournerades för att sammanträda kl. 1:30 e. m. Pastor G. A. Anderson avslutade förhandlingarna med bön.

Eftermiddagssessionen kl. 1:30.

Sessionen öppnades med bön af kateket S. D. Hawkins.

Göromål:

1. Beslutadt, att konferensen inbjuder dr Norelius att besöka konferensen;

2. att ordföranden och sekreteraren få i uppdrag att ordna om tid och resplan och hvad som för öfrigt rör hans besök;

3. på grund af inbjudning genom pastor J. Jespersion att deltaga i upprättandet af ett luthersk seminarium i västern beslutadt, att frågan öfverlämnas till pastoralkonferensens öfvervägande;

4. att konferensens vice ordförande, pastor N. J. W. Nelson, får i uppdrag att efter gudstjänsten på söndagsafton frambara konferensens tacksamhet till församlingen i Seattle och dess prästfolk för bevisad kärlek och gästvänlighet under mötet;

5. att sekreteraren får i uppdrag att låta trycka 2,000 exemplar af konferensens referat och utdela dem proportionsvis bland konferensens församlingar;

6. att konferensen uttalar det såsom sin önskan, att ungdomsföreningarna i dess församlingar sammanluta sig till ett Luther-förbund inom hvarje distrikt och om möjligt inom hela konferensen.

På förslag upplöstes mötets förhandlingar, och sessionen avslutades med bön af pastor C. J. Renhard.

Gudstjänster och fester under konferensmötet.

På torsdags-, fredags- och söndagseftermiddagarna mellan kl. $\frac{1}{2}$ 3 och 5 diskuterades ämnet: "Det andliga byggnadsarbetet på Guds rikets tempel." Pastor B. S. Nyström hade författat teser däröfver och inledde diskussionen.

Torsdagskvällen den 16 febr. predikade pastor Gustaf Bergman öfver 1 Tim. 1: 15 med ämne: "Jesu

Kristi saliga uppgift" och kateket S. D. Hawkins öfver 1 Kor. 1: 30 med ämne: "Huru härligt Herren Jesus fullbordar sin uppgift."

Fredagskvällen den 17 febr. firades ungdomsfest. Pastor Gustaf E. Rydquist höll ungdomstal öfver ämnet: "Grundvillkoren för en sant lycklig ungdomstid" och pastor C. E. Frisk öfver ämnet: "Gudaktigheten är nyttig till allting."

Lördagskvällen den 18 febr. firade församlingen 20 års-fest, då ett godt och omväxlande program utfördes. Bland annat förekommo följande tal: pastor G. A. Anderson öfver ämnet: "Columbia-konferensens mission"; pastor J. Jespersen öfver ämnet: "Augustana-synoden"; och pastor M. L. Larson uppläste en kort historik öfver församlingens 20-åriga tillvaro och verksamhet.

Söndagen den 19 febr.

På förmiddagen firade konferensens ledamöter med församlingen Herrens heliga nattvard. Skriftetal hölls af pastor V. N. Thorén med anledning af 2 Mos. 33: 21; pastor C. J. Renhard höll högmässopredikan öfver dagens text. Såsom liturger tjänstgjorde pastorerna J. Jespersen och Gustaf E. Rydquist.

Vid aftonsången predikade pastor N. J. W. Nelson öfver Fil. 3: 7—14 och pastor B. S. Nyström öfver 1 Kor. 3: 21, 22 med ämne: "Enhet i mångfald."

På måndagskvällen den 20 febr. hölls avslutningsgudstjänst, då alla pastorerna gäfvö tänkespråk och sade sitt tack och farväl till församlingen och dess prästfolk.

Herren välsigne konferensens förhandlingar och beslut! Mätte hans rikssak ibland oss befrämjas till många själars frälsning!

GUSTAF E. RYDQUIST,
sekreterare.

En kort historik öfver den sv. ev. luth. Gethsemane-församlingen i Seattle, Wash.,

uppläst vid dess 20 års-fest den 18 februari 1905

AF PASTOR M. L. LARSON.

Denna församling stiftades i februari 1885. Första mötet i detta ärende hölls den 4 febr. Så här heter det i protokollet öfver mötets förhandlingar: "Mötet öppnades med sång, bibelläsning och bön af pastor P. Carlson, och några anmärkningar gjordes öfver Matt. 13: 31, 32 om senapskornet, jämfördt

med Guds församling, som är liten och svag till en början, men kan blifva ett stort träd." Namnen på den, som begärt att få vara med i den blifvande församlingen, äro följande: Hilda Peterson, Carolina Sundell, Nelly Rosell, Augusta Anderson, Anna Johnson, John Backman, August Anderson, Ludvik Anderson, B. Evenson, John Nelson, Emma Anderson, Sara Lundberg, Lena Larson, dr Anders Backman, Mathilda Anderson, Sofia Nelson, Jacob Hammar med familj och änkan Ingeborg Olstad, inalles 19 kommunikanter. Pastor P. Carlson valdes till ordförande och hans son John W. Carlson till sekreterare.

Andra stiftelsesmötet hölls den 11 febr. Följande 7 personer hade nu begärt att ock få vara med: Carl Lewis Anderson, Sofia Ryd, Anders Ekelöf, Carl Johan Johnson, Peter Oscar Englund och dr Theodor Englund. Af dessa 26 kommunikanter var endast en, miss Mathilda Anderson, kvar i församlingen, då jag för telf år sedan kom hit. Nu är ingen kvar. De som längst tillhört församlingen af dem, som nu äro medlemmar, äro mr P. A. Albin och hans dotter miss Ella Albin. De intogos den 9 september 1887. Miss Ella var då ett år, två månader och 24 dagar gammal.

De första diakonerna voro Peter Oscar Englund och Jacob Hammar, och de första trusteeerna voro B. Evenson, John Nelson och Gust Anderson. Så var då denna församling stiftad.

De första sju åren voro ganska skiftesrika. Pastor G. A. Anderson, vår senior och "pioner", förde herdestafven. Han hade dock under tiden åtskilliga medhjälpare. Upp till 1892 hade församlingen betjänats af dr E. Norelius, pastorerna A. Jackson, J. P. Lundblad, A. P. Montéen, C. P. Rydholm, Erick Hedden; studerandena J. A. Anderson, A. L. Scott och S. H. Newman. Pastor Hedden var här längst, i 18 månader.

Redan innan församlingen stiftades, hade vår banbrytare pastor P. Carlson byggt den första svenska lutherska kyrkan i staden. Vid dess invigning voro följande pastorer närvarande: P. Carlson, G. A. Anderson, J. Telleen, J. W. Skans och J. J. Hoikka. Den egendomen ägdes ej af församlingen förrän år 1893, då hon köpte den för \$4,000. Hon räknade då, när egendomen köptes,

endast 70 kommunikanter. Hon bar sedan en skuldbörda på nära \$4,000 i flera år. Under de hårda åren på 1890-talet såg det många gånger mörkt, ja, nästan förtvilladt ut, men Herren help oss i sin stora nåd, så att det gick.

Denna kyrka byggdes 1901. Den 31 mars lade konferensens ordförande, pastor Anderson från Spokane, hörnstenen, och den 15 december invigde han henne, assisterad af pastorerna N. J. W. Nelson, C. E. Frisk, H. A. W. Yung, E. W. Knappe, C. A. Sperati, kateket J. A. Levi samt undertecknad.

Kyrkovärden mr J. P. Ryden gjorde ritningen för kyrkan, och diakonen mr Daniel Olson var föreståndare vid byggnadens uppförande. Församlingen skulle hafva varit skuldfri i dag, om ej en man blifvit skadad vid kyrkans uppförande och en lagsökning därpå följt. Vi ville se, huru det skulle gå med den saken, innan vi gjorde någon kraftanstängning att få bort skulden.

Församlingens ungdomsförening och syförening hafva varit henne behjälpliga med stora summor, när det gällt att bära hennes finansiella bördor. De lofva ock godt i samma riktning för framtiden.

Vid en noggrann undersökning af församlingens namnlista vill det synas, som om 106 kommunikanter tillhört församlingen en längre eller kortare tid upp till den 2 juli 1892. Af dessa 106 äro endast följande 11 personer medlemmar: mr P. A. Albin, mr J. M. Welander och hans hustru, änkan mrs Helena Lovisa Sjöblad, mr Daniel Olson, mr Per Bengtson och hans hustru, mr S. H. Felin, mr August Forsell och hans hustru och mr Hans Nystedt. Sedan sistnämnda dato hafva 343 kommunikanter intagits. Församlingen räknar i dag 250 kommunikanter, hela antalet är 368.

Någon statistik må nu följa öfver verksamheten. Under de första åtta åren voro församlingens alla utgifter \$3,741.14. Under de tolf senaste åren hafva bidragen och utgifterna till olika ändamål varit följande: hednamissionen \$319.16, hemmissionen \$773.64, synodens läroverk \$392.56, andra ändamål inom synoden \$287.05, andra ändamål inom konferensen än dess mission \$86.14, inom församlingen \$35,013.15. Totalsumma de senaste tolf åren \$36,835.70; totalsumma för alla tjugn åren \$40,576.84. Detta vittnar om

Columbia,

officielt organ för Columbia-konferensen.
utgifves den 15 i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Hufvudredaktör:

Pastor Gustaf Bergman,
1902 Harris ave., Bellingham, Wash.
Medredaktörer:

Pastor N. J. W. Nelson.
Pastor B. S. Nyström.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige.....65 "

OBSERVERA!

Å den å tidningen eller omslaget fastklistrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationstiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill., P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordförande,
911 Stewart st., Seattle, Wash.
Pastor G. A. Anderson, vice ordförande,
R. F. D. No. 4, Mt Vernon, Wash.
Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,
1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.
Pastor C. J. Renhard, kassör,
Portland, Oregon.

en icke ringa uppoffring, och vi skatta oss lyckliga, att vi få vara med med våra personer och våra medel i Guds rikets verksamhet.

Under något öfver tolf och ett halft år ha följande pastorala för rättningar utförts: barndop 769, begrafningar 169, vigslar 412. Af dessa 412 par som blifvit vigda höra 25 hela och 10 halva familjer till församlingen.

Till sist ville vi gärna framställa något om Guds Andes verksamhet ibland oss i vår invärtes människa, men därtill saknas förmåga. Många gånger hafva vi fått glädjas med sådana, som fått frid genom tron på Jesu Kristi namn. Gud vare tack för den rätt ansenliga skara af troende, som finnes i vår församling. Må deras antal förökas storligen. "Herren känner sina", och han säger om dem alla: "Ingen skall rycka dem ur min hand." Må vi under allt vårt kyckliga arbete först och

sist tänka på, bedja om och arbeta för själars frälsning.

"All nåds Gud, som har kallat oss till sin eviga härlighet i Kristus Jesus, sedan vi en liten tid lidit, han skall fullkomna, stödja, styrka och stadfästa oss. Honom vare ära och makt i evigheters evighet! Amen."

Kyrkans ställning till kapital och arbete.

AF PASTOR G. E. RYDQUIST.

Dyre ämbetsbröder! Så lyder ämnet, som föreslagits till behandling vid denna pastoralkonferens.

I. Definition:

Till en mera fullständig behandling af detta ämne skulle krävas mycket mera tid och arbete, än hvad jag haft att använda därpå. Jag kan därför blott framställa några allmänna tankar för vårt gemensamma öfvervägande.

Det är klart, att ämnet för vår behandling ej afser kapital och arbete per se. Ty Guds ord säger oss, att rika och fattiga måste vara ibland hvarannan. Herren har gjort dem alla. Arbetet är af Herren förordnat till människans sysselsättning och börgning, och kapital är en Herrens välsignelse genom arbete.

Ämnet i fråga afser därför kapitalet såsom koncentreradt och arbetet såsom organiseradt. I denna mening vilja vi betrakta ämnet. Ty blott i detta fall kan kyrkans ställning därtill komma i fråga.

II. Kyrkans ställning till kapitalet.

Koncentration är en grundlag i universum. Denna lag finnes ej blott ibland materiella föremål, utan äfven i andevärlden. I ekonomien är det den förnämsta grundlagen. I religionen, i synnerhet i dess yttre framträdande, ej desto mindre. "Den som har, honom skall varda gifvet." Således är allting koncentriskt. Om man skulle sätta sig emot denna lag eller motverka den, måste man först göra någon slags uppblåsning, hvarmed man kunde stanna själfva världsallets rörelse och kretslopp. Ty det är just denna relation eller ständiga rörelse omkring en koncentrisk punkt, som gör denna lag så allsmäktig.

Emot denna koncentration, t. o. m. i kapital, kan icke kyrkan intaga någon annan ställning än den en allvis Skapare, en mild Försyn och

en lagenlig natur intaga, nämligen en gillande.

Ändamålet med en sådan koncentration i kapital, eller förmånen där af, är större produktionsförmåga, icke blott i proportion som det är större, utan därutöfver.

Men se vi på den finansiella världen i dag, finna vi en orätt, en urartad tendens vid denna kapitalets koncentration. Denna tendens är: först att genom koncentration kunna tillintetgöra en hälsosam konkurrens samt bestämma och reglera priset å både naturliga och tillverkade produkter utan hänsyn till produktivitet; för det andra att undertrycka den arbetande och beroende. Så har kapitalet i vårt frihetens land blifvit det majestät, inför hvilket hårda och känslolösa makt dess undersåtar böja sig.

Mot denna *tendens*, hvilken tydligen står i strid med natur, sann humanitet och den kristna religionen, är det som kyrkan måste intaga en bestämd ståndpunkt. Ståndpunkten blir då icke emot kapitalet, ej heller emot dess koncentrerering, utan emot dess närvarande tendens. Hon kan dock icke göra denna sin ståndpunkt till en politisk sak, ty då förlorar hon sin värdighet. Den kristna religionen och den sanna humaniteten hafva i kyrkan sin värdarinna. Såsom sådan står hon i barnesk mot allt hvad synd, orätt och omänskligt heter. Guds ord först och sist är det svärd, hvarmed kyrkan strider och vinner sina segrar. Men Guds ord synes icke kunna nå dessa guldförskansade hjärtan. Bästa sättet synes därför vara att uppmantra stiftandet af sådana lagar, hvarigenom kapitalets koncentration begränsas och dess makt bestämmes. Landets vördade president synes på senare tiden hafva tagit denna sak på fullt allvar, och vi lyckönska honom äfven härtännan. Kyrkan i Amerika är kauhända delvis skulden till denna orätta tendens hos kapitalet, därigenom att äfven hon böjer sig inför penningens makt. Det synes vara frikyrkans i Amerika största hinder för en framgångsrik verksamhet.

III. Kyrkans ställning till arbetet:

Kapitalets närvarande tendens att undertrycka arbetaren, att icke gifva honom sin fulla rätt i öfverensstämmelse med dess produktionsförmåga, är skulden till arbetskrafternas organiserering. Så kallade "labor

unions" äro därför en försvarsställning å arbetarens sida. Från denna synpunkt sedt äro "unions" icke blott berättigade, utan böra hafva kyrkans sanktion. Dessa så väl som kapitalets koncentration borde vara till välsignelse.

Vi lefva i föreningsväsendets tidevarf, och kyrkan bör icke försöka att hämma denna tidsströmning, utan söka leda den i en sund riktning. Det är vanligtvis goda bevelsgrunder, som underligga dessa organisationer. Kyrkan bör därför gå varsamt tillväga och icke fördöma allt föreningsväsen därför, att det ofta missbrukas och här och där äfven motverkar henne.

Det gifves åtskilliga missförhållanden, mot hvilka hon måste strida. Den första och värsta är strejkväsendet. Detta (strejken nämligen) såsom medel hvarigenom "unions" försöka genomdrifva sina fordringar, är förkastligt, från hvilken synpunkt man än betraktar det, och kan icke försvaras. Mycket bättre resultat borde kunna vinnas genom vänliga samråd och öfverenskomelser mellan arbetsgifvaren och "unions". Strejkväsendet fostrar rähets. Det är ett civilisationens odjur och borde icke finnas till i vår tid.

Sympatisk strejk är strejkväsendets senaste utbildning. Här kränkes den personliga friheten i högsta grad. Sympatien är i alla fall obarnhärtig.

Ett annat missförhållande är det, att dessa "unions" försöka bestämma både löner och arbetstid. En smed skall hafva så mycket, en sniekare så mycket o. s. v. utan hänsyn till arbetarens förmåga och skicklighet.

Ett annat missförhållande är dessa föreningars tendens att slå in på en politisk riktning af socialistisk natur. Denna riktning går ännu längre och utbildar sig här och där till anarki och laglöshet.

Mot dessa missförhållanden i arbetets organisation måste kyrkan äfven intaga en viss ståndpunkt. Här kan hon med mera välsignelse och framgång ingripa. Arbetsfolket i allmänhet synes vara mera tillgängligt för Guds ord och kyrkans inflytande. I detta fall gäller förstärkning mer än lagstiftning. Kyrkan har ett stort ansvar och en stor mission att utföra i detta afseende särskildt här i Amerika. Faran är, att hon icke är vaken därför.

Härmed har jag nu blott velat framkasta några tankar och inleda ämnet.

Columbia-konferensens mission.

(Tal af pastor G. A. Anderson vid församlingens i Seattle 20-årsfest den 18 februari i sammanhang med konferenemötet.)

Tillåten mig i största hast besvara trenne frågor: Hvad och hurdan är denna mission? hur har den hittills utförts? och hur kommer den i framtiden att utföras?

Columbia-konferensens mission är att inom sitt område samla vårt svenska folk i församlingar och att i församlingslivet och genom församlingsverksamheten fostra dem, att de må blifva nyttiga borgare och lyckliga människor i detta lifvet och sedan saliga medlemmar i den triumferande församlingen i himmelen.

Denna mission är i högsta grad behöflig så väl för samhället som individen. President Roosevelt höll ett tal vid den nyligen invigda luth. kyrkan i Washington, D. C., då han yttrade sig ungefär sålunda: Våra immigranter hafva uppryckts med rötterna ur den jordmån de hittills vuxit för att omplanteras i detta land. Denna process är en högst viktig sak. Det är den lutherska kyrkans mission att räcka dessa nya plantor en hjälpsam hand. Hon kan ock göra det bättre än någon annan på grund af den andliga själsfrändskapsen hon äger. Hon måste se till, att vi ej afvägsna oss från kyrklig gemenskap, ty statsmannens, artistens, vetenskapsmannens, industriidkarens och köpmannens verk är hastigt försvinnande, om det ej bygges på en fast och säker grund: den rättfärdighet, som upphöjer ett folk. Vår mission är sålunda af stor betydelse för individen, för staten och för samhället. Men naturligtvis har den betydelse blott för en del. En kvinna yttrade en gång ungefär följande: Jag kom till denna stad, långt skild från mitt hem, från sykon, mor och far, släkt och vänner, fullkomligt ensam, fullkomligt en främling. Röster hördes än här, än där: "Kom med oss!" Men jag gick till kyrkan, blef medlem af ungdomsföreningen och församlingen. Jag höll mig till kyrkan, så att jag snart icke hade tid att gå annanstädes, och så tillade hon, under det tårarerna rullade utför kinderna: och jag varldt räddad. Många skulle utan tvifvel kunna göra dessa ord

till sina egna. Vi veta, att tusental af ynglingar och jungfrur, som icke hållit sig till församlingen, ha blifvit vrak på lifshafvets strand. Konferensens mission är således skön. Vi äro Kristi medarbetare. Han gick omkring, gjorde väl och hjälpte alla. Vår uppgift står i full harmoni med hans. Huru skönt att få deltaga i en verksamhet, som går ut på att hjälpa och att göra väl mot alla och illa mot ingen. Jag tackar min Gud, att jag fått vara med i denna sköna verksamhet.

Vår andra fråga var denna: Hur har konferensen hittills utfört sin mission? Vi svara först: under många och stora svårigheter. Bland dessa vill jag nämna landsmännens stora förskingring och ständiga flyttande. Då jag kom hit för 20 år sedan, var det endast Portland, Tacoma och Seattle, där 50 af våra landsmän voro bosatta på ett ställe, och dock hade vi redan då en mängd predikoplatser. En ännu större svårighet var de flesta landsmännens andliga förvillelse. En af följande tvenne trosartiklar hade de nästan alla. Den ena lydde så: Sin religion bör man lämna öster om bergen, den passar icke för västkusten. Den andra lydde så: Att förfraga en kyrka framför en annan är partisinne och dödssynd. En kristen bör således besöka alla slags kyrkor eller ingen. Nästan värst i detta stycke var det här i Seattle. Pastor Abrahamson i Chicago, vår nitiske medlem af synodens missionsstyrelse, sade: "Seattle är vårt hårdaste missionsfält." Jag skall aldrig glömma mitt första predikobesök här. Jag kom på lördagen. Det var mycket varmt. Jag började strax uppsöka vårt folk. Jag fann några, men flek snart den underrättelsen, att man var alls icke religiös. Slutligen frågade jag, om man icke visste om någon med religiöst intresse. Ändtligen förspordes om en religiös familj. Glad i hägen styrde jag mina steg dit. Jag framförde mitt ärende och sade, att jag spott, att de voro andligt sinnade, och flek följande svar: Ja, nog äro vi Guds barn, men till kyrkan gå vi då visst icke. Det passar icke för oss, vi hafva kommit långt framom den ståndpunkten i andligt hänseende.

Först vid mitt andra eller tredje besök fann jag en familj, som hade andligt intresse och på samma gång var villig att gå till kyrkan. För öfrigt gick jag omkring till alla de

svenska hotellen och upphängde i matsalen en inbjudning till svensk luthersk gudstjänst. Våra gudstjänster besöktes vanligen af från 30 till 40 ungar, 2 eller 3 tjänsteflickor och den nyssnämnda familjen. Men det dröjde omkring ett halft år, innan någon enda befanns villig att vara med om församlingsorganisation. Prästen måste naturligtvis vara allt i allom. Han skulle samla folket till gudstjänst, och oftast fick han tjäna som kyrkvaktare och klockare. Ja, svårigheter saknades ej, uppmuntringar ej heller. Jag kände mig ofta tacksam, att inga gamla inrotade missförhållanden behöfde bekämpas. Nästan på hvarje plats fann jag någon hungrig själ. Ej så sällan kom någon efter gudstjänsten och med djup rörelse sade: Detta är första gången jag varit med på svensk luthersk gudstjänst på 5, 10, 20 år.

Tacoma t. ex. var ett mycket tacksamt missionsfält, och äfven på andra platser fick jag ofta röna folkets välvilja och önskan att ha sv. luth. gudstjänst.

Blott några ord med anledning af vår tredje fråga: "Huru skall konferensen i framtiden utföra sin mission?"

Jag skall ej försöka profetera. Tillåten mig blott några jämförelser mellan förr och nu.

Till en början måste missionärerna arbeta under en pinsam känsla af ensamhet. Bambrytaren pastor P. Carlson var ensam på kusten i flera år. När jag kom hit, hade vi från 100 till 500 mil till närmaste grannpastor. Vi träffade en sådan vid pass en gång om året. När vi behöfde råd, var brefskrifning det enda sättet. Nu äro vi en liten skara. De fleste af oss kunna ofta och för ringa kostnad träffa en eller flera ämbetsbröder. Vi borde därför hädanefter kunna arbeta med större kraft och visdom.

Till en början var missionspastorn fämligen ensam på platsen, där han arbetade. På en del ställen fann han icke strax en enda, om hvilken han kunde känna sig viss, att han sympatiserade, bad och arbetade med honom. På andra platser fann han en eller på sin höjd ett ringa fåtal sådana. Nu har ju nästan hvarje pastor en hel skara, som beder och arbetar med honom. Hvilken förman detta är, känner blott den, som länge pröfvat på att stå alldeles ensam.

Då var nästan allt arbetet ett sående under tårar. Nu få vi ofta skörda och med glädje bära våra kärvar.

Då voro alla våra församlingar mycket fattiga och ringa aktade. Ofta måste de hyra hus och i alla fall samlas i en farlig helgedom. Nu ha många församlingar vunnit erkännande och anseende i sin omgifning och fira gudstjänst i sköna tempel.

Då kunde vi samla endast en hand full människor, nu däremot stora skaror. Däri ligger en stor kraft, som verkar på flera sätt.

Af dessa och flera skäl kunna vi vänta, att konferensen hädanefter skall bedriva sin missionsverksamhet med mycket större kraft och framgång i framtiden.

Tillåten mig ännu en jämförelse. I flere år *måste* våra församlingar missionera för att kunna lefva — de måste vinna en större procent af utomstående landsmän, eljest måste de dö. Lincolns lika fula som kraftiga uttryck: "Root, hog, or die!" var då fullt sant om dem. Själfbvarelseinstinkten var en kraftig driffjäder i missionsverksamheten. Men denna och flera af våra församlingar äro icke längre i detta svaghetstillstånd — icke längre i denna fara att dö. Vi böra glädja oss storligen däröfver. Men vi böra fröjdas med bafvan. Denna församling kan nu säga med all rätt och sanning: "Om ingen af de utomstående af vårt folk vill sluta sig till oss, så lefver jag ändå — jag kan njuta Guds rikets goda, uppehålla verksamheten, t. o. m. växa genom den inre naturliga folkökningen." Du har således förlorat en driffjäder till missionsverksamhet. Du kan icke och du vill icke återvinna den. Detta innebär säkert en frestelse och fara. Jag har ofta undrat, om icke en del af våra större och äldre församlingar i östern i någon mån öfvervunnits af denna frestelse. Skall du, Gethsemane, eller någon annan af Columbia-konferensens församlingar öfvervinnas däraf? Det vore mycket illa. Du har fått mycket. Af dig skall mycket varda utkräfdt. Faller du, så fullgör du icke din af Gud gifna mission, så drabbas du af hans dom öfver den, som gör hans verk försunligt. Huru skall då de andra af våra större församlingar undgå denna fara? Det finnes ett sätt, men blott ett. Du har förlorat en driffjäder. Låt en annan fördubbla sin

styrka, och du skall ej sakna den. Låt Kristi kärlek hos dig bli stark som döden och starkare. Då skall du för hans skull och för de af honom dyrt köpta själarnas skull fortsätta att missionera af alla krafter; icke därför, att du måste för att slippa dö, utan därför, att "Kristi kärlek tvingar dig så!"

Godaktigheten är nyttig till allting.

TAL AF PASTOR C. E. FRISK.

Människan söker bringa allting uti sin tjänst. Och spörsmålet är alltid: hvad nytta är detta till, eller hvartill kan jag använda det? Att människor skulle så fråga och undra, är fullt tillbörligt, ty Gud är icke skaparen af onyttiga ting. Det läver oss ock hela Guds skapelse. Det onyttiga har en annan upphofsman än Gud. Bland den mångfald af ting, som Gud så rikligen gifver oss till att nyttja, har hvart och ett sin särskilda egenskap och brukbarhet. Och rätt brukadt fyller hvart och ett sin plats, men orätt brukadt åstadkommer det en motsvarande skada.

Vi finna ock, att det är en stor åtskillnad uti de brukbara och nyttiga tingen. Somliga äro ädlare och mera oombärliga än andra. Saknaden af somliga är mera ödesdiger än det af andra; såsom ock det rätta ägandet och brukandet af somliga ting medför större vinning än andra.

Därför är ock människan mån om, hvarest hon har insikt och förstånd i dessa stycken, att komma i besittning af de bästa ting, allt efter som hon uppskattar tingens värde. På grund af olikhet i uppskattningen af tingen blifver det ock en skarp täflan att förvärfva somliga, medan man förgäfvets erbjuder andra.

Läkande är förhållandet uti de olika värflven i lifvet, hvaråt männikerna ägna sig. Där blir det fråga om hvilket som är det mest lönande och på samma gång lättvindigaste så väl som njutningsrikaste. Den ene kungör för den andre af dem, hvilka man tillönskar vinning och välfärd, hvar sådant är att vinna och bästa sättet att nå målet. — Men de finnas ock, som ägna sig åt motsatsen härtill. Vid slutet af lifsbanan och för evigheten har en del ting bestående och oersittligt värde, medan annat blir totalt värdeföst, ja, rent af en positiv fördärfvets faktor. Nu halva människorna under årtusenden sysselsatt sig med dessa ting och förvärf med ty åtföljande resultat

och så pröfvat både de timliga och de eviga ting och kallelserna, att man med visshet kan säga, hvilket och hvilka ting och sysselsättningar som äro sant lönande och fullkomligt tillfredsställande.

Och det är just härom denne förfarne, af Guds Ande upplyste aposteln Paulus talar uti sina skrifter. — Det står dock människan fritt att välja. Både det ena och det andra kan öfvervägas efter dess sanna värde. — Aposteln var mån om att ingen skulle föröda sitt lif och sin begåfning genom att ägna sig åt fåfängliga ting eller öfning.

Han gifver sin käre Timoteus det goda rådet att ägna sig åt gudaktighet, ty den är nyttig till allt. Gudaktigheten utmärker sig framför allt annat, som en människa tager sig före, därigenom, att den är nyttig till allting, och saknaden däraf är förlusten af allting. Så ljuder ock samma apostels ord till alla och i synnerhet till de unga att öfva sig i gudaktighet. Med gudaktighet förstås: människans genom Guds Ande verkade sinnesbeskaffenhet hvaruti hon ådagalägger lydnad för Guds ord till görande af Guds vilja och undflyende af allt densamma motstridigt. Med få ord: ett Gud-enligt lif, den förträffligaste sysselsättning och det nyttigaste af allt i hela världen.

Nog finnes det många, som mena och säga, att gudaktigheten är nyttig för att kunna saligen dö, men att den är oförenlig med ett gladt lif, att tron är ganska skön för fattiga, svaga, nödställda, sjuka och döende, men annars oduglig för det praktiska lifvet och jordiska sysselsättningen. Men dessa hafva icke rätt fattat sin bestämmeelse, ej heller det sanna lifvet. Åter andra tänka sig ett ideellt lif, men låta det stanna därvid. De äro fantaster och drömmare, med gudaktighetens sken utan dess kraft. Motparten till dessa finna vi uti de irreligiösa materialisterna, hvilka säga: Låtom oss äta, dricka och göra oss glada, ty i morgon måste vi dö.

De tåla icke gudaktigheten; den är för dem störande och glädjedödande. Gent emot dessa åskådningar förkunna af alla sant gudaktiga, att gudaktigheten är nyttig till allting. Det är ock sant och ovadersägligen konstateradt, att intet gagneligare eller mera praktiskt och värdefullt finnes i hela världen än den gudaktighet, som är en frukt af

levande tro på Kristus. Dess inflytande på själens och kroppens hälsa öfverträffar alla världens läkemedel och all lekamlig öfning. Endast hvarest gudaktigheten öfvas, kunna dessa andra ting komma till sin rätta och mest välgörande användning. Ungdomstiden är hälsans, skönhetens, kraftens och behagfullhetens tid. Ingen yngling eller jungfru vill mista dessa egenskaper, utan åstundar dessas ständiga besittning. Sen då till, att i öfven eder i gudaktighet, hvilken är säkraste borgen därför. Flyn synden, ungdomens lustar; förnöten icke edert lif med onyttiga ting eller öfning; befatten eder med att lefva Gud till behag, så skall fägringen och ungdomskraften hellre till- än aftaga med ären.

Viljen I hafva ett godt namn och rykte, så öfven eder i gudaktighet, vandren Kristi evangelium värdigt. Hafven Kristus ständigt i äminnelse. Akten eder för världens förförliska språk och bjudningar, hvarigenom I lofvens goda dagar, nöjen, vänskap och lifvadt sällskap med ära, stort rykte, gods och guld.

Det är den breda vägen, som drager till förtappelse, som bragt mången yngling och jungfru timlig och evig ruin, skam och nesa i stället för högt namn och vinning. Sen efter, hvilka de äro, som i samhällena hafva aktade namn och godt rykte; är det icke de, som gått med fasta steg på gudaktighetens stig? Hvilka äro de, som undgått att blygas öfver sina ord och gärningar och icke bragt sitt eget eller de sinas anscende i vanrykte, är det icke sanna kristna? Hvem vill blifva rik och lycklig i sin rikedom? Han förvärfve den uti gudaktighet och använde den i gudaktighet. Endast sådan rikedom är värd att ägas. Den, som i rättfärdigt och ärligt arbete förtjänar sin egendom och så finner sina skatter, får åtnjuta Guds välsignelse. En sådan vill ock använda dem Gud till ära och medmänniskor till tjänst i oegennyttig kärlek.

Detta är ock i och för sig den största rikedom, ett samlande af skatter i himmelen. Intet tillfredsställer så hjärtat som gudaktighet. Låten därför intet afleda eller afskräcka eder ifrån ett gudligt lif. Hjärtat låter sig icke nöja med mindre, och endast så behåller man ett godt samvete inför Gud och människor. Fästen edra hjärtan därvid, och mycket missnöje, suckan och förbittring skall bannlysas från hjärta,

mun och umgängelse. Glädje och förnöjelse skola hafva hemvist i hjärtat. Ett godt samvete blifver ock edert ständiga gästbud. Ofri- den drifves på flykten, medan den himmelska friden fyller samvetet.

Lifvet blir friskt, luft, förhoppningsfullt; mödan lätt och hvilan söt. Och lifvet efter detta! O, huru det prunkar uti obeskriflig rikedom och fullhet af lifvets alla ädlaste och högsta element, fullkomligaste gestalt och öfversvinneligt härliga och beliga omgifning, i umgänge med alla saliga väsenden. Se där, dyra vänner, en skynt af det, som väntar den redan här på jorden lyckligaste människa, den djärfvaste medborgare, den bästa patriot, den lydigaste soldaten, som är en Guds medarbetare, Kristus till ära, en sann kristen, en som öfvat sig i gudaktighet, pröfvat och funnit den nyttig till allting och hafvande löfte om detta lifvet och det tillkommande.

En, som helgat Gud sitt lif, som blifvit en välsignelse och Guds kraft i mänskligheten, en fyrbåk för andra, en inspiration till höga himmelska tankar, ord och gärningar, en renad, förbärligad varelse, ett gudabarn, som blifver Kristus fullkomligt lik — sådan danas människan genom gudaktighet. Ja, i sanning, gudaktighetens hemlighet är stor och nyttig till allting. Glänse dessa ord i himmelsk gloria och fångsle de hvarje ungt och gammalt sinne och lifve de till gudaktighet hvarje själ, denna gamla jord och vårt släkte till öofverträffelig och evig nytta.

Glömmen dock icke, att det är påkostande för kött och blod att öfva gudaktighet i denna onda värld, men förgäten icke heller, att det lönar sig. Lyften blicken upp mot de himmelska bergen, så skall för eder besannas sångarens ord:

Ej på jordelivets stränder
glädjens blomster håller ut,
sig mot himlens sol det vänder,
trängtar, tynar och dör ut,
därför, hjärta, du som söker
glädje, sök den då hos Gud.
Endast där den sig föröker,
vid hans milda kärleksbud.
Tro, om ock med bäfvan, stilla
denna kärlek. Blicka upp
dit, där hägring ej, ej villa
är det glada ungdomshopp!
Tro, att om dig själf du gifver
tryggt och ödmjukt i hans hand,
snart dig åter gifvet blifver,
hvad du mist på sorgens strand.
Bed, i stoffet böjd, och fatta:
detta är hans kärlek blott.
Nöj dig åt hans nåd och skatta
denna som den bästa lott!

Och du, Gud, som vandrarn leder
till det mål, din vishet satt,
till den öfvergifna neder
skåda uti sorgens natt!
Låt det kors, som står i sanden,
till ett annat dra dess syn —
visa ock på fadershanden,
dold bakom den mörka skyn!

Ja, tröende hjärta, se opp
till himmelens strålände ljus.
I skådning skall bytas ditt hopp,
i härlighet aska och grus,
Hvad löstes i fårnars dal,
det knytes på nytt af Guds hand
i fröjdernas strålände sal,
i helgonens fädernesland.
Där Herren i ära själf bor,
där brusar en orgel så skön,
där höjes en fullständig kor,
där bytes i lofsångsljud bön!
Halleluja susar omkring
den Eviges härlighets tron,
uppstämnes af helgonens ring
i himmelens strålände zon!

Herren föröke gudaktighetens riddarskara och främje dess verk i all världen, till dess hon segerkrönt tågar in i otalig mängd i Guds barnens Gud-uppbyggda och bestrålade tempel och stad. I gudaktighet må vi alla börja, fortsätta och sluta vår jordiska bana och njuta dess evighetsfrukt där hemma hos Gud.

Pastorala förrättningar.

VIGDA:

Af pastor *Gustaf Bergman*:

Den 1 mars: Frank Lind och Ellen Norman, båda från Bellingham.

Af pastor *Martin L. Larson*:

Den 1 febr. 1905: mr Charles A. Chilberg från Monroe, Wash., och mrs Ingeborg Johnson från Sultan, Wash.:

den 15: mr Andrew Beck och miss Christine Person, båda från Seattle:

den 18: mr Nels Leo Isaacson och miss Ida Carlson, båda från Seattle:

den 19: mr S. A. Lelquist från Hansville, Wash., och miss Hanna Oness från Seattle:

den 20: mr Chas. Sambila och miss Tilié Salmi, båda från Seattle:

den 25: mr Harold Wiedemann och mrs Stella Evelyn Wiedemann, båda från Seattle.

Af pastor *B. F. Bengtson*:

Den 1 febr.: Victor Wittick och Hilda Fredrickson, båda från North Bend, Ore.

Af pastor *C. J. Renhard*:

Den 11 febr.: John P. Nelson och Christina Gronstrom, Portland.

Af pastor *N. J. W. Nelson*:

Den 6 febr.: John H. Hodgson från Thornton, Wash., och Pearl Richardson från Colfax, Wash.:

den 22 febr.: Axel P. Ranshoff från Moscow, Idaho, och Hilma M. Olson från Red Wing, Minn.

Af pastor *G. E. Rydquist*:
den 11 febr.: Karl Erik Nordin och Carrie Berman;

den 15 febr.: John Frye och Selma Anderson.

DÖFTA:

Af pastor *Martin L. Larson*:

Den 5 febr. 1905: Harold Walde-mar, son till mr och mrs Charlie Swanson, Seattle;

den 5: Elna Mathilda, dotter till mr och mrs Charlie Swanson, Seattle;

den 5: Maria Christina, dotter till mr och mrs Emil Peterson, Seattle;

den 5: Albert William, son till mr och mrs Isak Fant, Fremont, Wash.:

den 12: Arthur Helmer, son till mr och mrs Adolf E. Holt, Seattle;

den 12: Agnes Angelina, dotter till mr och mrs Louis Erickson, Seattle;

den 26: Judith Maria och George Washington, dotter och son till mr och mrs John G. Smith, Green Lake, Wash.:

den 26: Ester, dotter till mr och mrs Frank Lillquist, Ballard, Wash.:

den 26: Edwin Carl, son till mr och mrs John V. Lillquist, Ballard, Wash.

Af pastor *B. F. Bengtson*:

Den 5 febr.: Victor Klefford, en son till Victor och Selma Fredrickson, North Bend;

den 18 jan.: Elvira Maria, en dotter till Alfred och Edla Höglund, Marshfield, Ore.

Af pastor *C. J. Renhard*:

Den 11 febr.: Helena Maria Elida, dotter till mr och mrs Carl P. Norrbom, Portland.:

den 26 febr.: Johan Wilhelm Mauritz, son till mr och mrs John Alf. Gustafson, Portland.

Af pastor *N. J. W. Nelson*:

Den 16 jan.: Neils Alfred, son till mr och mrs Peter Peterson, Staley, Wash.;

den 5 febr.: Helen Evelyn, dotter till mr och mrs Adrian F. A. Nelson, Moscow;

den 7 febr.: Theodore Nathanael, son till mr och mrs N. A. Nelson, Moscow;

den 12 febr.: Raynold Carl Linne, son till mr och mrs August Johnson, Troy;

den 26 febr.: Fritz Olof, son till mr och mrs Josef A. Krafve, Troy.

JORDFÄSTADE:

Af pastor *Martin L. Larson*:

Den 3 febr. 1905: mr Iver K. Olson, Port Blakeley, Wash., 75 år;

den 13: mrs Margie Flynn, Seattle, 35 år;

den 27: mr Erick Wiklund, Seattle, 43 år.

Af pastor *C. J. Renhard*:

Den 25 febr.: Mathews Fredrik Olin, West Portland, 62 år, 11 månader och 17 dagar;

den 2 mars: Julius B. Thornburg,

Portland, 36 år, 1 månad och 11 dagar.

Af pastor *G. E. Rydquist*:

Den 14 jan.: Chas. Nelson;

den 18 jan.: Isaak Lindquist;

den 24 jan.: Chas. Stenberg.

Isaak Lindquist, en af församlingens äldrigaste medlemmar, afsonnade stilla och fridfullt i tron på sin Frälsare den 16 febr. Begravningen ägde rum från kyrkan. Han hade i sin dag varit en hårdt pröfvad man, men troslovets hade därigenom stärkts.

Kyrkliga nyheter.

Tacoma, Wash. En barnkör har bildats under fröken Ida Wendells ledning, hvilken redan en gång låtit höra sig vid en af våra högmässogudstjänster på ett ganska hedrande och glädjande sätt. Herr P. J. Johnson, vår gamle vane körledare, har ånyo uppågit ledarskapet för församlingens barnkör, som nu är i full verksamhet med att inöfva sånger för de vanliga gudstjänsterna och högtiderna som stunda.

Fru C. E. Frisk har bildat en liten syskola eller syförening af församlingens smålickor med namnet Lydia, hvilken med lust och ifver ägnar sig åt sitt arbete. Tabitaföreningen röner mycken uppmuntran vid sina möten. En syauktion kommer att hållas den 6 maj på aftonen. Dorkas-föreningen bereder sig för en fest någon gång nästa månad. Ungdomsföreningen är ock i stadig verksamhet, bjudande på trefliga program. "Hornblåsarna" komma att spela vid nästa ungdomsmöte. C. E. F.

Ett pastorsboställe ämnar den svenska lutherska församlingen härstädes att ofördröjligen uppföra. Församlingsmedlemmarna ha omfattat förslaget med stort intresse. På ett nyligen afhållt möte tecknades af några medlemmar öfver \$450. En kommitté, som tillsatts för att anskaffa ytterligare subskriptioner, ontalar, att den öfverallt rönt stor uppmuntran genom löfte så väl om kontanta donationer som om arbetsbidrag. Enligt de föreslagna planerna kommer byggnaden att kosta omkring \$1,400. Någon lömt behöfver icke köpas, enär kyrkostämman erbjuder utrymme äfven för den nya byggnaden.

* * *

Från Bethsaida-församlingen, La Couver. Naturligtvis hade äfven vi en årsstämma, fast det icke ännu stått i COLUMBIA. Och några beslut af vikt fattades, t. ex., att försam-

lingen hädanefter skall ha sin pastors betjäning alla söndagar i månaden. Han har hittills använt en söndag på missionsfältet. Som bekant har detta minskats genom bildandet af två nya pastorat. Den återstående delen af missionsfältet besökes på söndags e. m. Församlingen höjde ock sin pastors lön med \$10 i månaden.

Det beslutades ock, att en söndag i månaden skall högmässogudstjänsten hållas på engelska språket.

Genom trenne mycket svåra sjukdomsfall i församlingen och genom allmän sjuklighet och flera dödsfall i samhället har Gud kraftigt påmint oss om att vi här icke hafva någon varaktig stöd. Gud are lof, att vara sjuka äro på bättringsvägen.

Vid pass ett dussin af församlingens medlemmar voro med på mötet i Seattle och njöto uppbyggelse och undervisning.

* * *

Moscow, Idaho. Att det icke är godt för mannen att vara allena, besannas äfven här en och annan gång. Och därför firades här ett högtidligt bröllop den 22 sistlidne februari på aftonen. Det var vår allmänt afhållne, duglige county auditor, hr Axel P. Ramstedt, som nämnda dag hemförde som brud fröken Hilma M. Olson, dotter till hr och fru Swan Olson i Red Wing, Minn. Bröllopet stod i hr och fru Victor M. Ramstedts trefliga hem i kretsen af närmaste anförvanter. Under tonerna af en af fru pastorskan N. J. W. Nelson spelad bröllopsmarsch intogade brudparet i förmaket och blefvo af församlingens pastor förenade för lifvet. Sedan det lyckliga paret mottagit de närvarandes gratulationer, inbjödos alla till det med smakliga rätter försedda bröllopsbordet. Bland de vackra och dyrbara gåfvor, som förärades brudparet, märktes äfven en från brudgummens biträden i rådhuset. Bröllopsvärden och värdinnan äro broder och syster till brudgum och brud respektive, och brudgummen är en broder till framlidne pastor C. A. Ramstedt.

Hjärtliga gratulationer till de unga tu!

Som förut meddelats, kommer vår församling att i år uppföra ny och större kyrka. Den kommer att blifva 40x60 fot i storlek med 20 fot höga sidoväggar. Det blir en korskyrka. Sidogaffarna byggas ut två fot. Tornet kommer att placeras vid hörnet. Inredningen kommer

att blifva luthersk. Undervåning af sten skall byggas under hela kyrkan, som blir af trä. Subskription för kyrkobygget pågår nu. Jämte hvad föreningarna skänkt äro nu 82,000 tecknade. Hela kostnaden beräknas blifva ungefär \$5,000. Må vi alla bedja om mer intresse för och på allt sätt söka uppmuntra saken, så kommer det att gå väl. Det skall blifva oss alla en glädje att hafva en ny vacker kyrka att samlas uti, då konferensen håller sitt årsmöte här den 21 febr. 1906.

* * *

Marshfield, Ore. En ungdomsförening bestående af 20 unga personer blef organiserad i härvarande ev. luth. församling den 12 febr. Rörande ett sådant steg i församlingsverksamheten kan en lärare icke uraktlåta att anställa reflexioner, anslutande sig till frågan "hvad mån- de varda af detta barnet?"

* * *

Portland, Oregon. Immanuelsförsamlingen har nu inköpt en mycket väl belägen tomt för ny kyrka. Den är 100x100 och belägen vid hörnet af 19 och Irving-gatorna i den vackraste residensdelen af staden. Köpesumman är \$7,150, och yttersta ansträngningar göras för att insamla halfva summan på en månads tid. Så snart den gamla kyrkoegendomen kan försäljas, skrids till verket med kyrkobygge. Subskriptionskommittéen består af fem personer: Oscar Carlson, C. A. Carlson, Anton Hendrikson och C. J. Larson.*

Torsdagskvällen den 2 mars hade Flickornas syförening anordnat en mycket lyckad nationalfest. Kyrkan var alldeles fullpackad af folk. Ett godt och anständigt program, bestående af fosterländska sånger, deklamationer och tal, utfördes, och därefter serverades förfriskningar i kyrkans undervåning. De, som passade upp, voro iklädda svenska nationaldräkter och togo sig mycket trefliga ut, men trängseln var så stor, att man med största möda kunde servera alla. Inkomsten tillfaller kassan för afbetalning på den nyligen inköpta kyrkotomten.

En af vår församlings familjer, nämligen herr och fru A. M. Lindholm, har drabbats af en mycket stor sorg, i det att de mottagit underrättelse, att deras ende son, Anders Leonard Lindholm, affidit i

* Det femte namnet saknas i manuskriptet. SÄRTAREN.

Santa Barbara, Cal., den 27 febr. Den unge Lindholm var endast 20 år gammal och lämnade föräldrahemmet fullkomligt frisk sex veckor sedan för att söka sin lycka i världen. Stoffet hemfördes och begrafningen ägde rum söndagen den 5 mars. Kyrkan var till trängsel fylld med folk, som djupt deltog i den hårdt pröfvade familjens sorg. Pastor Renhard höll likpredikan på engelska språket.

* * *

Vancouver, B. C. Arbetet på vår kyrkobyggnad går framåt med raska steg, och i slutet af denna månad väntas kyrkan vara så pass nära sin fullbordan, att vi kunna hålla gudstjänst där. Församlingen gläder sig öfver att snart äga ett kyrkligt hem. Mätte det nya templet blifva en himlaport, genom hvilken mängen evighetsvandrare får gå in till salig återförening med sin Gud.

Bland våra kära landsmän i denna kuststad finnas sådana, som af hjärtat bedja om Guds rikes ankomst ibland oss; men så finnas också de, som öfvergifvit sin barndomstro, förgätit sina barndomsböner och förlorat sin Gud. Dessa senares sanna bekännelse lyder så här: "Skild ifrån dig o Gud, fridlös jag går, aldrig i världens tjänst hvila jag får." De säga kanske icke detta högt, men deras inre vittnar otvetydigt om att verkliga förhållandet är sådant. Och under tiden går den gode herden, Herren Jesus, omkring och söker hvart förlorat får. Men lefnads-träden skall kanske komma att brista hastigt och oförmodadt. Männe herden skall finna fåret, innan mörkret inbryter?

Kviunoföreningen hade anordnat en social den 23 febr., som inbringade \$29.50. Vi varda denna förening mycket tack skyldiga för den praktiska stove, som församlingen snart skall få till skänks för att användas i kyrkan.

För respredikant.

Sedan redovisningen i november-numret af COLUMBIA, har följande inkommit, hvilket härmed tacksamt erkännes och kvitteras:

Victor Blomberg, Seattle. . . . \$3.00
S. A. Holt, Hockinson, Wash. 2.00
C. J. Johnson, La Conner. . . 1.00
August Youngquist, La Conner .50

Summa \$6.50
Förut redovisadt. . . \$742.17

Summa till den 1 mars 1905 \$748.67
MARTIN L. LARSON.

Pastor George Edward Krauth, en son till teol. dr C. P. Krauth och Mary Virginia Krauth, afled den 31 jan. i sin svåggers, dr H. Sellers, hem i Searsport, Me., i en ålder af 45 år. Hans stoft jordades i Bangor, Me., där hans hustrun fordom haft sitt hem.

Parker Printing Co.

Tryckeri, Bokbinderi

RUBBER STAMPS, BLANK BOOKS

1215 RAILROAD AVE. BELLINGHAM, WASH.
Phone Red 203

Bellingham Bay & British Columbia R. R. Co.

Time Card Effective Oct. 9th, 1904

Trains arriving at Bellingham at 12:30 p. m. and leaving Bellingham at 2:35 p. m., connect with the Canadian Pacific Railway at Sumas.

Trains leave Bellingham:

No. 1, Passenger, Daily 2:35 p. m., for Sumas, Vancouver, Maple Falls, Glacier and all points East.

No. 3, Passenger, Daily Except Sunday, 4:45 p. m., for Everson and Lynden.

No. 5, Mixed, Daily Except Sunday, 9:45 a. m. for Sumas.

No. 7, Passenger, Saturday only, 9:35 a. m. for Everson, Lynden, Sumas, Maple Falls and Glacier.

Trains arrive Bellingham:

No. 2, Passenger, Daily 12:30 p. m., from Glacier, Maple Falls, Vancouver and all Eastern Points.

No. 4, Mixed, Daily except Sunday, 9:15 a. m., from Lynden.

No. 6, Mixed, Daily except Sunday, 4:15 p. m. from Sumas.

No. 8, Passenger, Saturday only, 6:05 p. m., from Glacier, Maple Falls, Sumas, Lynden and Everson.

A. BRANIN, J. J. DONOVAN,
Asst. Supt. Gen. Supt.

Svensk Urmakare

P. M. PETTERSON

Noggrant arbete 1105 Harris avenue
Glasögon justeras Sta. A, Bellingham

THE Coffee Club

1209 Dock St.
BELLINGHAM

is not a "Charity." It is phil...
on a business basis. At the Lun...
unter you get "value received"...
our money. The best food that can...
ight is served.

The Profits are used to Maint
FREE READING ROOM

Daily papers and latest mag...
ways on hand. If you lunch...
money benefits others as well a...
Hot Lunches from 6:30 a. n...
0 p. m. Entrance to Lunch Counter through
Reading Room.

O. B. Read, manager

Real Estate First Mortgages

14 Years Experience in Whatcom Co.
Only Conservative Loans Made
Personal Examination of all Securities
Titles Carefully Examined

We look after taxes and insurance, collect
and remit principal and interest
promptly without charge. We
invite correspondence.

Thomas & Simpson Investment Agents

Cor. Holly and Bellingham, Wash.
Bay Streets

P. L. HEGG, Fotograf

Gör förstoringar i alla grader.
Vyer, vykort och Souvenir Album i sorte-
rade lager. Stort lager af fotograf-mate-
rialer och tafvelramar. Lägsta priser.

1255 Elk Street, Bellingham, Wash.

A. G. WICKMAN THE TAILOR

210 E. Holly St., Bellingham, Wash.

BELLINGHAM,

Whatcom co., Wash.

erbjuder stora fördelar

Belägen invid Puget Sound. Har ett
Bideelt klimat. Inga åskstormar
cykloner eller skadedjur. Ideelt för frukt-
odling och boskapskötsel. Flera tusen
acres land ännu ouppodlade. Har trans-
kontinentala järnvägar, som stå i direkt
förbindelse med handels- och sjöfartsin-
dustrien. Fördelaktigaste läge för stora
fabriker och verkstäder.

Vi sälja stadslotter för
\$25.00 vid inköpet och
resten i fem dollars
månatlig afbetalning.

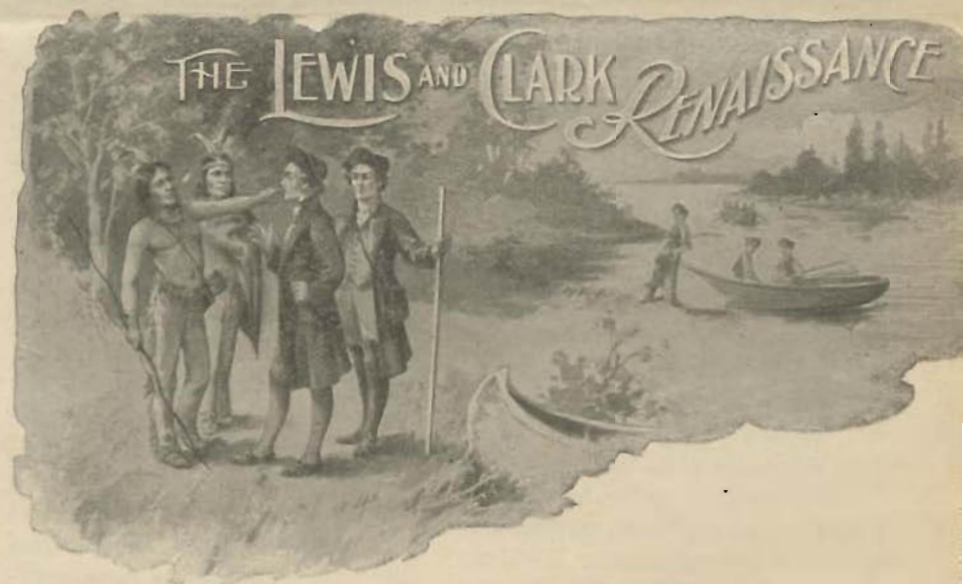
Bellingham Bay Improvement Company

(The Townsite Co.) Depot Bldg., R. R. ave.

Henry Engberg

Apotekare
och kemist

BELLINGHAM, WASHINGTON

År 1804 utsände president Jef-
ferson en landexpedition under
ledning af Lewis och Clark, som
skulle undersöka öfra Missourif-
floden och landet omkring Co-
lumbia-floden, ända till Stilla
hafs-kusten. Genom denna un-
dersökningsexpedition föllo de
väldiga landsträckorna, som nu
utgöra staterna Oregon, Idaho
och Washington i den unga repub-
likens händer. Man skall i år fira
minnet af denna betydelsefulla
händelse genom utställningen i

Portland, Oregon. Vårt folk i
öster borde taga tillfället i akt
och se den storslagna västern.
Resorna komma att blifva gans-
ka billiga. Northern Pacific-ba-
nan går direkt från St Paul till
Portland och visar sina passage-
rare den mest noggranna upp-
märksamhet. Man bör hänvän-
da sig till A. M. Cleland, General
Passenger Agent N. P. R. R., St
Paul, eller A. D. Charlton, Assist.
Gen. Pass. Agent, Portland, Ore-
gon, för vidare upplysningar.